Το στρίβειν διά του σοσιαλιστικού αρραβώνος

written by Δημήτρης Λεβέντης | 16.01.2024

ΜΟΝΟ ΣΤΟΝ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΗ Η ΣΥΜΒΙΩΣΗ ΜΕΤΑΞΥ ΟΜΟΦΥΛΩΝ ΖΕΥΓΑΡΙΩΝ

ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΜΙΑ ΠΙΟ ΡΟΖ ΚΟΙΝΩΝΙΑ!

Στηρίζω

ΜετaΣοσιαλιστικό ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ ΕΛΛΑΔΑΣ

μαΚΚΕ

Stingray

PierraOportunistria vi@ Δημήτρης Λεβέντης

Το στρίβειν διά της παραπομπής στον μετα-επαναστατικό παράδεισο διάλεξε ο Περισσός για μια ακόμη φορά. Σύμφωνα με το ΚΚΕ, η οικογένεια αποτελεί «αστικό κατάλοιπο» διότι αναπαράγει την υπόθεση της ιδιοκτησίας και έτσι ο πιο πλούσιος στην οικογένεια είναι και ο πιο ισχυρός.

Κατά τον Περισσό, οι ανισότητες αναπαράγονται από μια οικονομική βάση, αυτή του καπιταλισμού. Από εκεί ξεκινούν τα προβλήματα και αποτυπώνονται σε διακρίσεις μεταξύ γυναικών, νέας γενιάς, εργαζομένων αλλά και σεξουαλικού προσανατολισμού. (Παιδιά αυτά τα ξέρουμε. Το θέμα είναι τι γίνεται σήμερα και πώς μπορούν να κερδηθούν κάποια στοιχειώδη δικαιώματα που απελευθερώνουν την ατομική επιλογή, γιατί τα Κοινωνικά δικαιώματα δεν παράγονται μόνο μέσα στα πλαίσια της νομικής μορφής του γάμου που αποφασίζουν η Βουλή, το υπουργείο και η εκκλησία).

Τι σχέση έχουν όλα αυτά με μαρξισμό;

Θα περίμενε κανείς ένα κόμμα που επικαλείται την ανατρεπτική κοινωνική αλλαγή να μην αναγάγει τα πάντα σε κάτι παρόμοιο με τη βασιλεία των ουρανών και τη δευτέρα παρουσία των χριστιανικών παραμυθιών αλλά να σταθεί και να αναλύσει το θεσμό του γάμου στις σημερινές συνθήκες και την βαθμιαία υποβάθμισή του μέσα στα ίδια τα αστικά καθεστώτα. Να επιμείνει ότι για έναν επαναστάτη δέν χρειάζεται η “νομιμοποιήση”από καμμία εκκλησία και από κανένα κράτος για να κάνει παιδιά και να συζήσει με έναν ή περισσότερους άλλους ανθρώπους, ότι αρκεί μια απλή ειλικρινής συμφωνία αγάπης και όχι ένα κοινωνικό συμβόλαιο.

Καλό είναι να σκύψουμε στα νούμερα και να δούμε πώς ξεπέφτει αυτή η επικύρωση των ανθρώπινων σχέσεων στην Ευρώπη:

Τα νεογέννητα εκτός γάμου αγγίζουν το 70% στην μικρή Ισλανδία ενώ έχουν ξεπεράσει το 65% στη μεγάλη Γαλλία (460.000 κεφαλάκια δηλαδή πάνω από 6 στα 10) με αναγνωρισμένα από τους πατεράδες τους το 84%.
Στις καθολικές χώρες η Ιταλία βρίσκεται στο 38.1%, η Ισπανία στο 49,2%, η Πορτογαλία στο 57% και η αντιδραστικότερη όλων Πολωνία στο 26,7%.
Από τις χώρες του λεγόμενου “υπαρκτού” προηγείται η Βουλγαρία με 58.5%, η Σλοβενία με 57,7% και η Εσθονία με 54,9 %.

Η θλιβερή Ελλάς Ελλήνων Χριστιανών πιάνει πάτο με 9%, με προτελευταία τη Κύπρο με 13%, ενώ η ισλαμική Τουρκία βρίσκεται στο 2,8%.

Αναφορικά με τον γάμο μεταξύ ομόφυλων ζευγαριών, όπως έχει πει ο πολύπειρος βουλευτής του κόμματος Νίκος Καραθανασόπουλος: «Δεν στηρίζουμε μια τέτοια επιλογή, όπως δε στηρίξαμε και την επιλογή που έκανε η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ για το σύμφωνο συμβίωσης. Τέτοιου είδους επιλογές δεν αναβαθμίζουν ούτε τη θέση των συγκεκριμένων ατόμων ούτε βοηθάνε στο να προστατευτούν από επιθέσεις και διακρίσεις που δέχονται».
Κάνει λόγο δε για «μια άλλη κοινωνία, που θα χτυπάει το ζήτημα των ανισοτήτων

επί της ουσίας και θα μπορεί πραγματικά να προστατεύσει τα δικαιώματα όλων».

Όταν ο Κουτσούμπας και όλο το ΚΚΕ υπερασπίζεται τη θεωρία ότι ο γάμος είναι ένα αστικό κατάλοιπο προκειμένου να μην ψηφίσει τον γάμο ομόφυλων ζευγαριών, να θυμάστε ότι οι ίδιοι είναι παντρεμένοι. Και μάλιστα είναι και από αυτούς που φοράνε τη βέρα. Τόσο αστικό κατάλοιπο.

Αλλά κι έστω σε αυτή την συζήτηση που γίνεται, πέρα από ευχολόγια μπορούσε να ξεκαθαρίσει τί επιδιώκει στο πλαίσιο του οικογενειακού δικαίου και της συμβίωσης. Να τρίψει στα μούτρα των υπόλοιπων υποκριτών του κοινοβούλιου τον νέο οικογενειακό κώδικα που ισχύει από τον Σεπτέμβρη του 22 στην Κούβα, το οποίο:
• Νομιμοποιεί τον γάμο ομόφυλων ζευγαριών
• Διευρύνει το δικαίωμα της τεκνοθεσίας και στα ομόφυλα ζευγάρια.
• Προσθέτει καινοτομίες, όπως οι προγαμιαίες συμφωνίες και υποβοηθούμενη αναπαραγωγή, η οποία ορίζεται ως «αλληλέγγυα» και «μη κερδοσκοπική».
• Προωθεί την ίση κατανομή των οικιακών ευθυνών.
• θεσπίζει το δικαίωμα σε μια ομαλή οικογενειακή ζωή. Κωδικοποιεί τις ποινές για την ενδοοικογενειακή και την έμφυλη βία.
• Απαγορεύει τον παιδικό γάμο και τη σωματική τιμωρία.
• Διευρύνει τα δικαιώματα των ηλικιωμένων και των ατόμων με αναπηρία.
• Αναγνωρίζει τον ρόλο των παππούδων και των γιαγιάδων στη μετάδοση αξιών, κουλτούρας, παραδόσεων και φροντίδας.
Αυτά τα ολίγα.

Ο Κουβανός πρόεδρος Miguel Díaz-Canel, την επομένη του δημοψηφίσματος με τον οποίο εγκρίθηκε ο νέος οικογενειακός κώδικας, δήλωσε ότι «η δικαιοσύνη αποδόθηκε» και «η αγάπη είναι πλέον νόμος».

Να, για κάτι παρόμοιο θα έπρεπε να παλεύουμε, κι αν μέσα στον καπιταλισμό πετύχουμε κάποια απ’ αυτά που θα βελτιώσουν τις ζωές μας τόσο το καλύτερο.

Κλείνουμε με μία φράση του Ένγκελς από την “Καταγωγή της οικογένειας”, γραμμένη εδώ και 140 χρόνια, που φαίνεται ότι αγνοεί η ηγεσία του Περισσού, ειδικά τις δυο τελευταιες αράδες.
“Αυτό θα κριθεί όταν αντρωθεί μια νέα γενιά, μια γενιά από άντρες που ποτέ στη ζωή τους δεν θα έχουν βρεθεί στην ανάγκη να αγοράσουν με λεφτά ή με άλλα κοινωνικά μέσα το δόσιμο μιας γυναίκας, και μια γενιά από γυναίκες που ποτέ δεν θα έχουν βρεθεί στην ανάγκη να δοθούν σ’ έναν άντρα για κανέναν άλλο λόγο από την αληθινή αγάπη, ούτε να αρνηθούν το δόσιμο στον αγαπημένο τους από το φόβο μπρος στις οικονομικές συνέπειες. Όταν θα υπάρχουν αυτοί οι άνθρωποι, θα γράψουν στα παλιά τους τα παπούτσια αυτά που πιστεύουμε σήμερα ότι θα πρέπει να κάνουν. Θα φτιάξουν τη δική τους ζωή και την αντίστοιχη κοινή γνώμη για τις πράξεις του καθενός και – τελεία και παύλα».

Υ.Γ.
Η σκορδοκαΐλα βέβαια που ‘χει κυριεύσει το Μητσοτάκη για το νομοσχέδιο δεν οφείλεται σε κανέναν αέρα προοδευτισμού που φύσηξε μες στη συντηρητική σαπίλα

αλλά στο σμπρώξιμο από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα.
Είναι κάτι που επιβάλλεται από τα πάνω σε μια κοινωνία που σφάζονται κάθε μήνα κορίτσια, γυναίκες, γκέϊ, τρανς – και που βιάζονται μικρά παιδιά από στελέχη του συστήματος.